

(Chr. Nielsen) og for Resten ogsaa det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds (D. Hansen) gøre gældende, at naar vi i Dag toge Hensyn til den paagældendes Ønske, vilde det have til Følge, at andre i lignende Tilfælde i Fremtiden kunde være nødte til at sige Ja. S. den Henseende skal jeg blot oplyse, at i alle de Tilfælde, der have været i det andet Ting — det er 7 forskellige Tilfælde, i hvilke 10 Medlemmer ere forlangte udleverede — er der ikke et eneste af de 10 Medlemmer, der saaledes var Tale om, der nogen Sinde har sølt sig forpligtet til enten at sige Ja til, at Samtykket gives, eller at forlange af Tinget, at det skulde give sit Samtykke.

Steffensen: Jeg ønsker at gøre en Bemærkning med Hensyn til Realitetsgrunden, hvorfor jeg er med til at indstille, at Samtykket gives. Som man vil se, gaar Flertallets Betænkning blot ud paa under Henvisning til de af Ingeniør Ernst og den paagældende Rigsdagsmand (Lunn) indsendte Udkykter at indstille, at Landstinget giver sit Samtykke. Der tales ikke noget hverken om Formalitet eller Realitet, men selvfølgelig er der Realitetsgrunde, hvorfor man efter min Mening maa stemme for denne Indstilling, og der er ikke blot Formalitetsgrunde. Jeg skal gerne anføre det, der for mit Vedkommende er det afgørende, det er nemlig dette, at blandt de Bestyrelser, der bleve fremsatte imod Ingeniør Ernst, var der en, der gik ud paa, at han havde ladet sig engagere til at udføre Tegninger, Konstruktioner og Arbejde for Entreprenører, det er sikkert nok, og jeg kan ikke tro, at den højtærede Minister er uvidende derved — saadan lød det. Som Svar derpaa oplyste Ingeniør Ernst, at den nævnte Institution var fuldstændig blottet for ethvert som helst Grundlag, og det erklærede han paa Tro og Love. Derefter fastholdt den paagældende Rigsdagsmand Rigtigheden af sine Anklager. Saaledes staar altsaa denne Sag, at Ingeniør Ernst er her i Tinget sigtet for et Forhold, som efter min Opfattelse og sikkert ogsaa efter hans egen Mening er af den Bestaffenhed, at hvis det forholder sig rigtigt, saa er han umulig i sin Stilling. Nu er Spørgsmaalet det: Skal han have Lov til at fralægge sig denne Bestyrelse, eller skal han ikke have Lov til det. Det kan ikke nytte at henbvide til en Undersøgelse af den paagældende Minister, for han kan ikke oplyse noget i saa Henseende, thi da der ikke er blevet nævnt nogen Hjemmelsmand eller i alt Fald ikke

er bleven nævnt nogen her i Tinget. Der er derfor slet ikke andet for den paagældende at gøre end at komme her og bede om Samtykke til, at han maa faa Vejlighed til under en Injuriesag at faa godtgjort, at der ikke kan oplyses noget om ham af den Bestaffenhed, at han er umulig i sin Stilling. Jeg indser derfor ikke, hvorledes vi sammeligvis kunne nægte ham Samtykke til Sagsanlæg, og jeg skal jo ikke nægte, at naar den ærede Rigsdagsmand for 2den Landstingskreds (Lunn) har anmodet om, at man vilde give sit Samtykke, saa er det efter min Mening vel netop i Erkendelse af, at hans Angreb paa den paagældende er saa skarpt og bestemt, at det vilde gøre ham umulig, og at derfor bør han ikke gaa af Vejen for at tage imod et Søgmaal, under hvilket han kan paa-vise, at han ikke ubeføjet har rettet en saadan Anke mod den paagældende. Jeg finder det derfor ganske forklarligt, at han er kommen frem med en Anmodning om, at dette Samtykke gives. Men i øvrigt maa jeg sige, at Spørgsmaalet om, hvorvidt den vedkommende Rigsdagsmand ønsker Samtykket givet eller ikke, lægger jeg ikke synderlig Vægt paa. Efter mit Skøn maa Hovedsagen være den, at Tinget som en Slags Jury maa dele de paagældende lige imellem, saaledes at naar man stønner, at der virkelig er Grund for dem, der anse sig for fornærmede til at anlægge Sag, og Dsset derom ikke kan anses for et Forsøg paa at krænke eller indskrænke Ytringsfriheden her i Tinget, saa kan Tinget ikke ret vel lade være at imødekomme et saadant Ønske. Hvis det derimod er den Slags Søgmaal, som man undertiden ser, og som der i og for sig ikke er nogen tilstrækkelig Anledning til, saa er der ikke nogen Grund for Tinget til at udlevere vedkommende. Det samme gælder, naar de Ytringer, der falde her i Tinget, ere af den Bestaffenhed, at de kunne rettes og reprimeres ved en Udtalelse fra Formanden. — Jeg har ønsket, inden man gaar til Afstemning, at anføre det, der for mig er Realitetsgrunden til at anbefale, at Samtykket gives.

Det. Hansen: Jeg beder det ærede Ting undskyldte, at jeg for 3dje Gang tager Ordet, men det forekommer mig, at nu begynder Diskussionen egentlig at blive interessant, for nu komme vi ind paa Realiteten, som den ærede Ordfører nødigt vilde ind paa, men som han dog kom et Skridt ind paa. Det ærede Tongevalgte Medlem (Steffensen) stillede sig jo paa det samme Standpunkt